

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Te pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 256.

V Ljubljani, v četrtek 7. novembra 1889.

Letnik XVII.

Šolska debata v koroškem deželni zboru.

Minoli ponedeljek je imel koroški deželni zbor XII. sejo. Na dnevnem redu je bil tudi normalno-in deželno-šolski zaklad. Pri tej točki je bila jako burna debata.

Poročevalec grof Goëss je s številkami dokazoval razvoj ljudskega šolstva. V dvajsetih letih so se nemške šole pomnožile za 7%, slovenske za 23%; v dvajsetih letih je dežela izdala za šolstvo okoli pet milijonov goldinarjev. Finančni odsek torej nasvetuje, naj se izreče c. kr. deželnemu šolskemu svetu priznanje na tem vspehu, osobito vsled napadov poslancev sosedne dežele, ki so se jako nestvarno in strastno obračali proti deželnemu predsedniku baronu Schmidt-Zabierowu in c. kr. deželnemu šolskemu nadzorniku dr. Gobanzu, akoravno so že v državnem zboru koroški poslanci takoj zavrnila te napade. Finančni odsek torej prosi, naj bi oba imenovana gospoda nadaljevala svoje plodonosno delovanje v prid dežele.

Poslanec Ghon je ponavljal svoj odgovor na dotične napade v državnem zboru in posebno na govor poslanca Kluna dne 30. marca, ter trdil, da je bilo prečitanih več uradnih aktov, kar je pa po njegovih mislih zloraba in razžaljenje njegove osebe in tovarišev.

Poslanec Gregor Einšpieler: „Poročilo hoče s številkami dokazati vspehe nove šole. Že lansko leto sem dokazoval, da to ne velja za slovenske okraje, in zato je bila tolika razdraženost proti meni. Katehetje so ugovarjali nemškemu napadom ter dokazali lažnjive trditve. V šolah se še vedno ponemčuje; prošnje za slovenski pouk se odbijajo, po šolah navdušujejo za nemštvo.“ Govornik dalje navaja izjavo krajnega šolskega sveta v Klobasnici in nasproten sklep občinskega odbora; dokazuje,

da je Prešernovo berilo za pouk neprimerno in da je nameravana poprava omenjenega berila v koroškem slovenskem narečju frivolnost. Tako postopanje je nepostavno. Slovensko ljudstvo ravno tako plačuje za ljudske šole in ima enake pravice do pouka v svojem slovenskem jeziku. Govornik navaja več dogodkov, ki dokazujejo, da Slovenci na Koroškem v šoli nimajo pravic in so v duševnem oziru na slabšem, nego v materialnem. Zato pa je naravno, da koroški Slovenci branijo svoje pravice in iščejo pomoči pri svojih sosedih. Poslanec Klun je v državnem zboru navajal dogodke po uradnih aktih, ki so se minulo leto tudi v koroškem deželnem zboru prečitati, in kdor dobi akte v roke, ni treba, da bi jih skrival. Od zgoraj pritiskajo na učitelje in duhovnike. Slovenci bodo vedno odločno zahtevali svoje pravice, da si jih priboré.

Poslanec dr. Ubl je odgovarjal, da se vedno povprašujejo krajni šolski sveti, katerega učitelja hočejo imeti, in da se Nemci ne bodo ponižali do onih sredstev hujškanja, katera rabi „Mir“. (Ali dr. Ubl zna čitati slovenski? Op. vred.) Dalje zagovarja Prešernovo berilo in se sklicuje na besede prevzvišenega knezoškofa ljubljanskega gledé jezika koroških Slovencev. *)

(Konec sledi.)

*) Na te besede in včerajšnje breanje bojevitiga „Slovenskega Naroda“ odgovarjamo danes, da smo po poizvedovanju pri najverodostojnejših pričah pisali dne 16. julija tekoč. leta nastopne vrstice, katere smo in bodemo odločno vzdrževali proti sumničenju: „Na to mu je odgovoril gospod knezoškof z vso odločnostjo in gotovostjo, da je (pravosodni minister) napačno poučen (o jeziku koroških Slovencev) in da je dotični jezik v resnici slovenski, ki ima nareške posebnosti, kakor sploh vsak jezik, toda v istini je slovenščina, narečje, malone tako, kakor je govoré južno od Karavank na Gorenjskem.“ To so bile besede priče prevzvišenega g. knezoškofa. Zloglasni dr. Ubl sklicuje se na kriva poročila, katera je ravno „Slovenski Narod“ vrgel med svet. „Occidit miseris crambe repetita magistros.“

Op. vred.

Deželni zbor kranjski.

(Deveta seja dne 5. novembra 1889.)

(Dalje.)

V imenu finančnega odseka je poročal poslanec Hribar o prošnji krajevnega šol. sveta na Robu gledé podpore za vodnjak pri šoli ter z ozirom na nujno potrebo nasvetoval 100 gold. podpore iz deželnega zaklada. Predlog je obveljal.

V imenu finančnega odseka je poročal poslanec Šuklje o proračunu deželnega posojilnega zaklada za l. 1890. Troški znašajo, in sicer: Izplačilo glavnice v gotovini povodom rednega izžrebanja 43.800 gold., obresti obligacij deželnega posojila 158.320 gld., deželne in lokalne komisije 3397 gld. 75 kr., dohodarina državi 14.223 gld. 93 kr., drugi troški 1000 gold., skupna svota potrebščine 220.741 gld. 68 kr.

Prihodki, in sicer: Pogojeni državni donesek 127.227 gld., obresti aktivnih obligacij in vrednostnih papirjev aktivnega zaklada 2000 gld., razni prihodki 1004 gold., izžrebane svote aktivnih glavnice od posojilnih obligacij 3000 gld., povrnjene glavnice iz drugih plodonosnih naložitev 25.000 gld., skupna svota zaklada 158.231 gld., torej primanjkljaj 62.510 gld. 68 kr., ki se bode pokrila iz deželnega zaklada. Poročilo se vzame na znanje.

Poslanec Hribar je v imenu finančnega odseka poročal o prošnji katoliškega društva rokodelcev v Novem mestu gledé podpore za zgradbo društvene hiše, utemeljeval prošnjo, da je društvo zelo koristno, in nasvetoval 300 gold. iz kredita za obrtni pouk. Predlog je bil sprejet.

Poslanec Šuklje je v imenu finančnega odseka poročal o računskem sklepu deželnega zaklada za l. 1888:

Pred vsem se gledé gospodarjenja z deželnim zakladom v l. 1888. omenja, da se je proračunjena

LISTEK.

Pripovedke za narod.

Spisal Lev Tolstoj, prevél M. V.

Dva starca.

Ženska mu reče: Gospod! vidim, da si prorok.

Očetje naši molili so na tej gori, a vi govorite, da je v Jeruzalemu kraj, kjer treba moliti.

Jezus jej reče: veruj mi, žena, da pride čas, ko ne bodete niti na tej gori, niti v Jeruzalemu molili Očeta.

Vi molite, kar ne veste, mi pa molimo, kar vemo: kajti rešenje je iz Judov.

Toda pride dóba, in je vže prišla, ko bodo pravi častilci molili Očeta v duhu in resnici; kajti tudi Oče išče takih častilcev.

(Ev. Janez. gl. 4. vrsta 19—23.)

I.

Dva starca sta se zmenila, da pojdeti Boga molit v stari Jeruzalem. Jeden je bil bogat mužik; zvali so ga Efima Tarasiča Ševeleva. Drugi je bil ne bogat človek Elisej Bodrov.

Efim je bil častit mužik, vodke ni pil, tobaka ni kadil in ne njuhal, vse življenje ni nikomur rekel kake žale besede, in bil je človek resnoben in trvd. Dvakrat bil je Efim Tarasič starosta, obakrat pošten. Obitelj je imel veliko: dva sina in oženjenega vnuka, vsi so zajedno živeli. On sam je bil mužik zdrav, bradat in raven in stoprv v sedemdesetem letu začela mu je brada siveti. Elisej je bil starček ne bogat, ne ubog, popreje je tesaril, a pod starost začel je živeti doma ter je čebelaril. Jeden sin je hodil služiti, drugi je bil doma. Elisej je bil dobrosrčen in vesel človek. Pil je vodko, njuhal tobak in rad pesni pel; no, bil je miren človek, z domačini in s sosedi živel družno.

Elisej bil je možček nizek, črnkast, s kodravo bradico in kakor njegov svetnik prorok Elisej — s plešo po vsej glavi.

Starca sta vže davno obljubila in se zgovorila, da pojdeti skupaj, toda Tarasič nikdar ni utegnil: delo ni prenehalo. Jedva je jedno končano, začne se vže drugo; to ženi vnuka, to čaka mlajšega sina od vojakov, to začne zidati novo hišo.

Nekoč, v praznik, sešla sta se starca, sedla na bruna. „No, kako pa, kume“ — reče Elisej — „kedar pojdeva izvršiti obljubo?“

Efim se namršči. — „Treba vrediti“ — pravi;

— „letošnje leto je neugodno za-me. Začel sem to hišo zidati. Mislil sem, da bo stotina zadostovala, a sedaj leze vže v tretjo. Pa še ni dovolj. Na leto, če Bog dá, pojdem gotovo.“

„Po moji pameti“ — odgovori Elisej — „ni smeti odkladati, treba iti letos. Prav pravi čas — pomlad.“

„Pravi čas res, pa delo je začeto, kako bi vse pustil?“

„Mari nimaš nikogar? Sin ti dela podela.“

„Kako bi podelal! Celó veščak pri meni ni siguren — zmoti se.“

„Kume, umreva, in živeti bodo morali i brez naji. Treba, da se i sin nauči.“

„Tako je, tako, rad bi, da bi se vse delo izvršilo pod mojim nadzorom.“

„Jeh, mili človek! Vseh del nikoli ne dodelaš. Glej, pri meni se ženske vže davno pripravljajo, zgovarjajo na praznik. Starejša snaha (umna ženska) govori: „Bog pomozi“, govori, „praznik pride, ne počaka; in če še toliko delamo, ne dodelamo vsega.“

Tarasič se zamisli. — „Denarja“, reče, „vtaknil sem mnogo v to izdelovanje; a na pot ne morem iti s praznimi rokami. Ni majhen denar — 100 rubljev.“

primanjka v znesku gld. 136.935.46
 pokrila, in sicer:
 a) z večjimi prihodki, ki iznašajo gld. 25.958.32
 b) s prihranki pri troških v znesku . . . 105.811.39½
 torej skupaj s 131.769.71½
 daljna primanjka s gld. 5165.74½
 pa z gotovinskimi preostanki.

Večji prihodek izvira poglavitno iz večjih povračil predjemov za zgradbo šol z 3550 gld., nego se je proračunilo, dalje iz večjih doneskov države in drugih udeležencev za vodne zgradbe skupaj za 22.582 gld. 52 kr., čegar podrobne številke za časa sestave proračuna niso bile popolnoma znane in končno je država kot ustanovni donesek za šolo na Grmu vplačala 6000 gl. mesto proračunjenih 5000 gl. Prihranki pri troških so: troški za hidrotehniška dela, pri katerih se je za 5281 gl. 27 kr. proti proračunu manj izdalo, dalje se previdjeni donesek za pogozdovanje Krasa ni izplačal; troški za odgon so bili manjši za 3189 gld. 50 kr., troški za prisilno delavnico pa manjši za 30747 gld. 27 kr., to pa zlasti zaradi tega, ker so se troški za ondotno novo stavbo po sklepu slav. dež. zbora le predplačiloma iz dež. zaklada zaračunili, a ne definitivno. Za obrtni pouk in za obrtne šole se je 4329 gld. in pri normalno šolskem zakladu istega naslova 14.915 gld. 42½ kr. manj izdalo. Troški za cestne stavbe so manjši za 3300 gld. 33 kr. Konečno se je od za zgradbo brambovske vojašnice proračunjene svote 80.000 gl. le 300 gld. potrosilo.

Redni prihodki: Doklade na neposredni davek 262.518 gold. 51 kr., na posredni davek 64.795 gld. 27 kr., deželna naklada od žganih tekočin 128.545 gl. 66 kr., aktivne obresti 34.896 gl. 98 kr., najmovine 3772 gold. 60 kr., doneski za upravne stroške 3437 gold. 90½ kr., različni prihodki, kot povračila oskrbnih troškov, povračila odgonskih troškov, povračila posojil za šolske stavbe itd. 34.145 gold. 79½ kr., državni donesek za šolo na Grmu 6000 gld., druga povračila 401 gl. 58 kr., obresti od začasno naloženih denarjev in globe pri poberanju naklade od žganja 1785 gl. 64 kr., torej so znesli vsi redni prihodki 540.299 gl. 94 kr., za 25.958 gl. 32 kr. več, kakor so bili proračunjeni; vsi redni, izredni in prehajalni dohodki pa so znesli 1.421.726 gold. 92½ kr. Redni troški, in sicer za deželni zbor, administrativni troški, potni troški in dijete, za privatno-pravni stan posesti, za zemljedelstvo, za občno varnost, za zdravstvo, dobrodelne naprave, za pouk in omiko, javne stavbe, za priprego in vojaške namene, za zgradbo brambovske vojašnice in različni troški, vkupe 545.465 gl. 68½ kr., torej za 105.811 gld. 39½ kr. manj, kakor so bili proračunjeni; vsi redni, izredni in prehajalni troški pa so znesli 1.426.937 gld. 8 kr. Konečna blagajnična gotovina je znesla 113.828 gld. 23½ kr., zastanki prihodkov 369.956 gld. 15½ kr. Ako tej imovini še doštejemo kapitale v obligacijah, v posestvih, v inventaru, znaša skupna imovina 1.485.494 gld. 28 kr., skupni dolgovi 256.908 gld. 53 kr., torej čista imovina 1.228.585 gld. 75 kr., in je od lanskega leta manjša za 5934 gld. 28½ kr.

To poročilo se je vzelo na znanje, ob enem pa vsprejel predlog, naj bi bili v prihodnje računi gledé unanje oblike bolj razvrščeni in jasni.

Poslanec Ogorelec je v imenu odseka za letno poročilo prav jasno in obširno poročal o § 5. letnega poročila „Občinske stvari“.

Pri št. 1. o občinskih prikladah se je oglasil poslanec Pfeifer, rekoč:

Kakor razvidno iz letnega poročila, pobira se za zgradbo sv. Duške cerkve 70% naklada v davkarski meri Velki trn in v tistih delih davkarske občine Ravno, ki so vfarani pod sv.-duško župnijo.

Ker le en del davkarske občine Ravno spada pod sv.-duško faro, je c. kr. finančna direkcija pobiranje te naklade potom krške davkarje l. 1882 privolila pod tem pogojem, če krška občina plača stroške za napravo izkaza davkoplačevalcev spadajočih v konkurenco sv.-duške cerkve.

Občina krška sprejela je ta pogoj ter plačala te stroške in davkarja je pobirala cerkveno naklado skozi 7 let; v letošnji jeseni pa je c. kr. finančna direkcija ustavila pobiranje omenjene naklade potom davkarje.

Če bi bila c. kr. finančna direkcija občini krški objavila vzroke tega koraka, bi bila občina vložila pritožbo zavoljo enostranskega prelomljenja l. 1882 sklenjene pogodbe.

Vsled tega brezobzirnega postopanja se ovira nadaljevanje cerkvene stavbe in zavlači izvršitev stavbe za eno leto. Z ozirom na to usojam si vprašati oziroma naprositi g. deželnega predsednika, če blagovoljno hoče vplivati pri tuk. c. kr. finančni direkciji, da se omenjena cerkvena naklada zopet pobira po c. kr. davkarji v Krškem.

Gledé prošnji občin Hrenovice, Št. Ožbald, Ribnica in podobnih Orle in Bučka, da bi se razdružile v dve občini, oziroma da bi postale samostojne občine, nasvetuje poslanec Murnik, naj bi dež. odbor v prihodnjem zasedanju stavil primerne nasvete. Poročilo poročevalca Ogorelea se je vzelo na znanje in vsprejeli vsi predlogi.

Poslanec dr. Papež je v imenu upravnogospodarskega odseka poročal o prošnji občine črnomaljske za uvrstitev ceste z Grosuplega čez Črnomelj v Vinico med deželne ceste ter nasvetoval: Prošnja mestne občine črnomaljske se gledé na to, da je prva točka, v kateri se zahteva, naj se imenovana cestna proga proglasi za deželno cesto, že ugodno rešena, v rešitev drugih točk izroča dež. odboru, kateremu se naroča, naj po primernem poizvedovanju poroča o tej zadevi v prihodnjem zasedanju.

Pri tej točki sta govorila poslanca Šuklje, katerega govor bomo objavili po stenografskem zapisniku, in Dragoš, ki je v svojem govoru osobito poudarjal potrebo dobre ceste z ozirom na lesno trgovino. Konečno je bil predlog vsprejet.

Dalje je poročal poslanec dr. Papež o prošnji okrajnega cestnega odbora radeškega, da bi se preložila cesta čez „Brunek“, ter je stavil predlog: Deželnemu odboru se naroča:

1. Naj kakor hitro mogoče vse, kar je moči, ukrene, da se za preložitve ceste med Radečami do Dvora čez takozvani „Brunek“ potrebne priprave,

preiskavanje in ogledovanje na lici mesta, načrti in proračuni dogotovijo do prihodnjega zasedanja;

2. naj v prihodnjem zasedanju o tem poroča, predloži načrt in proračun nove cestne proge in stavi konkretne predloge.

K tej točki se je oglasil poslanec Žitnik, rekoč: Ker je g. poročevalec dr. Papež že obširno navel vse vzroke, ki govoré za nujno preložitve te ceste, preostaje mi poudarjati osobito štiri razloge. Prvič je ta klanec „Brunek“ nekak „unikum“ pri cestah na Kranjskem in je ves promet s težjimi vozovi tu skoraj nemogoč. Dalje so onstran „Bruneka“ bogati zakladi premoga in cinka, ki bi dajali obile dohodke, ko bi bila boljša zveza z Zidanim mostom. Tretjič je zveza Kranjske s štajersko deželo v resnici nedostatna. Od Litije do Sevnice ni pravega prehoda čez Savo. Četrtič prosijo Radečani in bližnje občine, naj bi dežela že enkrat zgradila lesen ali železen most pri Radečah čez Savo. Ker so radeški tržani ravno vložili prošnjo za ta most, naj bi dotični odsek gorko uvaževal vse razloge, da se prometu odpré pot čez Savo namesto brodu z mostom, ki bode imel tedaj popoln pomen in korist, ako se bode tudi preložila cesta čez „Brunek“. Predlog je bil soglasno vsprejet. (Konec slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. novembra.

Notranje dežele.

Predvčeraj so se v *Trstu* pričele volitve v občinski zastop. Ker v četrtem razredu niso konservativci kandidovali, zmagali so kandidati italijanske stranke. Konservativci so izdali volilen poziv za tretji razred.

Državni zbor se bo po trditvi „N. F. P.“ sešel dne 4. decembra. Razpravljal bo o proračunu, začasnem proračunu, o postavi gledé dvorovine in naredbah v pomoč po nezgodah poškodovanim okrajem. O novem kazenskem zakonu bo sklepal še le po novem letu.

Predvčeraj je bila v *hrvatskem* saboru na dnevnem redu točka o združenju Dalmacije s Hrvatsko. Poročevalec Miškotović je nasvetoval, naj se odkloni ta predlog, ker sedaj ni ugoden čas zanj. Barčić mu je oporekal, kajti ravno sedaj je večina dalmatinskega deželnega zbora hrvatska in avstrijski državni zbor Slovanom prijazen. Poravnava z Ogersko v tem oziru pa je nepostavna. Ante Starčević se je izjavil, da ni podpisal Barčićevega predloga, ker se mu stvar stedi. Govori se dandanes sicer o kraljestvih in narodnostih, toda te so izročene le eni narodnosti, eni drubali. Niti dalmatinski niti hrvatski zbor ni samostojen. „Meni je vse eno, ali se Hrvatska Dalmaciji ali slednja prvi vtelesi. Želim le, da dobí Hrvatska vse pravice. Večina dalmatinskega zbora trdi, da je hrvatska. Iz njenih del tega nisem razvidel, in če bi se bila izjavila za združenje.“ (Veslost.) Včeraj se je razprava nadaljevala.

Ogerska zmerna opozicija je v svoji klubovi seji sklenila, da ne bo podpirala Iranyi-jevega predloga, naj se zatoži domobranski minister, čeravno ta predlog ni neutemeljen.

Vnanje države.

Srbska vlada se bajé z „länderbank“-o pogaja zaradi državnega posojila. Glavnega ravnatelja te banke v kratkem pričakujejo v Belgrad. — Skupščini predloženi proračun je napravil dober vtis, ker prvi pot podaja vse številke državnega gospodarjenja

Elisej se zasmeje. — „Ne greši, kume“, reče. „Tvoj dostatek je v primeri z mojim desetkrat tolik. In ti govoriš o denarji. Le povej, kedaj greva. Jaz ga nimam, pa bode vže še.“

Namuzne se i Tarasič. — „Glej no, kakov bogatin se je objavil“ — reče — „odkodi pa boš vzel?“

„Doma postržem — nekoliko bode, kolikor toliko; a kolikor mi bo nedostajalo, prodam sosedu nekoliko uljev iz ulnjaka. Vže davno me prosi.“

„Roji bodo dobri, žal ti bode.“

„Žal?! Ne, kume! Vse žive dni mi ni bilo ničesa žal, razven grehov. Dražjega ni, nego je duša.“

„Tako je, da ni vse prav, ako ni reda v domu.“

„Tem slabše, ako v najinej duši ne bo vse v redu. A obljubila sva — idiva, res, idiva.“

II.

In Elisej je tovariša pregovoril. Efim premišlja, premišlja, na jutro pa pride k Eliseju.

„No, pa idiva“ — reče — „ti prav praviš. V božjih rokah je smrt in življenje. Treba iti, dokler sva živa, da moreva.“

Za teden dnij sta se starca odpravila.

Tarasič je imel denar doma. Vzel si je 190 rubljev na pot, 200 rubljev pustil je ženi.

Pripravil se je i Elisej; prodal je sosedu 10 uljev iz ulnjaka. In kolikor bode od teh 10 uljev rojev, naj bodo tudi sosedovi. Za vse je vzel 70 rubljev. Ostalih 30 rubljev je zmel od povsodi, kjer je kaj bilo v domu: žena mu je dala svoje poslednje, snaha svoje.

Efim Tarasič je kazal vsa dela starejšemu sinu: koliko redov se mora kje pokositi, kam gnoja napeljati, kako hiša sezidati in pokriti. Vsako delo je oskrbel, — vse povedal. A Elisej je ženi le velel, naj roje prodanih uljev devlje posebej ter naj jih pošteno oddá sosedu, a o domačih delih ni niti črnil: samo delo pokaže, reče, kaj in kako treba delati. Sami gospodarite: delajte, kakor uvidite, da bo bolje.

Starca sta se odpravila. Domači so jima napekli kolačev, posili žepe, narezali novih onuč*), obula sta nove bahilke**), vzela ličnate opanke, da bi se mogla preobuti ter krenila na pot. Domači so ja spremili za okolico, poslovlili se in starca sta odšla na potovanje.

*) Schuhlappen.

**) Neka vrsta kmetiskih čevljev.

Elisej je odšel z veselim srcem in jedva je izšel iz vasi, pozabil je na vsa svoja dela. Misli je le, kako bi na poti tovarišu ustrezal, da ne bi nikomur rekel kake žale besede, kako bi prišel v miru in ljubezni do mesta in se vrnil domov. Elisej spotoma ali šepče po tihem kako molitev, ali pa ponavlja na pamet, kako je kdo bogoljubno živel, kolikor vé. In ako se snide na poti s kakim človekom, ali ako pride na prenočišče — povsodi skuša najlaskaveje vésti se in reči s kom kako božjo besedo. Ide — vesel je. Le jednega ni mogel storiti. Hotel se je odvaditi, da ne bi tobaka njuhal in je pustil tobačnico doma, toda postalo mu je dolgočasno. Na poti dal mu jo je nekov človek. In tu pa tam zaostane za tovarišem in ponjuha, da bi ga v greh ne uvel.

Tudi Efim Tarasič gré dobro — tvrdo, zlega ne dela in ne govori prhljeh besed; toda on ne čuti lahkóte v srei. Ne gredó mu iz glave skrbi za domačine. Vedno misli, kaj se doma godí, ni li morda pozabil sinu kaj naročiti in če sin tako dela. Ako zagleda, da kje krompir sadé, ali gnoj vozijo, vedno misli: ali dela sin tako, kakor mu je naročil. Vidno je, da bi se kar vrnil in vse naročil in sam storil.

in se morejo poslanci natanko podučiti o finančnem stanju. Finančni minister se v svojem proračunu strogo izjavlja zoper prekoračevanje proračunjenih števil, ter je v tem oziru izdal odločno naredbo vsem uradom. — Skupščina je v poslovni red sprejela določbo, da morajo vsi poslanci pri slovesnih prilikah dohajati k sejam v narodni noši.

„Frankfurter Zeitung“ poroča: „Pri izvolitvi princa Ferdinanda Koburskega za **bolgarskega** kneza mnogo imenovani peštanski agent Waldapfel, ki se je nedavno z mnogimi tovariši mudil v Beleggradu, je bil iztiran zaradi sumnje, da namerava skupno s Cankovom usmrtiti princa Ferdinanda. Kakor znano, odpotoval je tudi Cankov nenadoma iz Beleggrada, kar je menda s tem v zvezi.“ Koliko je na tem resnice, ne moremo danes še soditi, toliko pa je gotovo, da vest ni popolnoma izmišljena, kajti precej verojetna in resna „Pol. Corr.“ javlja iz Beleggrada, da je bilo na belgrajskem kolodvoru, ko se je princ Ferdinand skozi peljal, mnogo ljudi in redarjev. Vlak, v katerem je sedel princ Ferdinand, stražili so na celi progi skozi Srbijo tajni redarstveni agentje in na vsakem kolodvoru so posebno prinčev voz strogo nadzorovali. To naredbo je srbiska vlada izdala vsled neke pritožbe, katero jej je poslal princ Ferdinand.

Razprave v **nemškem** državnem zboru so jako živahne; čeravno vedó vladi nasprotne stranke, da ne morejo zoper proračun in postavbo proti socialistom ničesa opraviti, vendar se oglašajo, ker si hočejo za prihodnje volitve pridobiti javno mnenje. Predvčeraj je zoper slednjo postavbo govoril centurmski poslanec Reichensberger, čeravno je bil prej za to predlog. Obžaloval je, da je ravno ta zakon največ pripomogel k razširjenju socialne demokracije, kajti mnogi delodajalci z zatiranjem politične prostosti naravnost silijo delavce v prevratno stranko. Nikakor ni dovoljeno zatirati delavce kakor sužnje. Nacionálni liberalec Cuny se je izjavil, da postavbe ne more potrditi, ker veljavnostna dōba ni določena. Državnemu zboru mora biti pri vsaki postavi dana priložnost, da more njeno izvrševanje nadzorovati. Tudi Liebknecht je naglašal, da je s tem zakonom socialna demokracija le pridobila. Stranka se je pod pritiskom zakona okrepila in postala zmerna. „Ali menite,“ — rekel je govornik, — „da bi nemški socialisti ne mogli istega učiniti, kakor ruski nihilisti? Nobeden onih mož, ki so ustvarili to postavbo, bi danes več ne živel. On in njegova stranka pa zametujejo taka sredstva, kajti zmagati hočejo postavnim pctom, zmagali so že. Vsa socialna preosnova dokazuje, kakó se nas vlada boji. Niti Hödel, niti Nobiling ni bil socialist. Socialno kraljestvo je nesmisel. Ko je cesar pri vestfalskem štrajku rekel delavcem, da bodo našli pravico, ako bodo mirni, in če jih bo dal postreliti, — bili so delavci mirni, dosegli pa vendar niso pravice. Razredna oblast je močnejša, nego vladar.“ Govornik je končal, primerjaje leti 1789 in 1889, z vsklikom: „Zadržavali ne bodemo poloma; osoda bo že krivične zadela.“ — Včeraj se je razprava o tem predmetu nadaljevala.

Belgijski listi se zadnji čas z velikimi skrbmi bavijo z nameravanimi utrdbam in vprašanjem, kakó bo z Belgijo v slučaju nemško-francoske vojske. Splošno se sodi, da je v tem oziru vlada z Nemčijo sklenila tajno pogodbo; vladni listi sicer temu oporekajo, toda javno mnenje jim ne verjame. Iz peresa bivšega ženijskega majorja in učitelja vojaške šole, Gerarda, je izšla kuzijica: „Belgija in bodoča vojska.“ Pisatelj pravi, da se Belgiji ni toliko treba bati vojske, nego marveč njenih posledic in sklenjenega miru. Zavrača ves domobranski sistem ter dostavlja: „Z velikimi troški zopet gradimo trdnjavo, katero je ukazal Leopold I. porušiti, da bi se izognil posledicam tajne pogodbe, po kateri je imela Prusija pravico, da jo v slučaju vojske s Francijo zasede.“ Konečno predlaga, naj se izvoli ministerstvo narodne obrambe ter ustanové štirje kori po 40 000 mož, da bo takó postala Belgija vsaj zaveznik, ki bo smel pri sklepanji miru tirjati za se neodvisnost in prostost.

Grška zbornica je izvolila odseke. Vladni kandidatje so s 67 proti 39 glasovom zmagali. Včeraj je ministerstvo predložilo proračun. Vladi nasprotna stranka bo zaradi kretskega vprašanja interpelevala.

Londonski Eminov odbor je dobil iz Zanzibarja **Stanley-ovo** brzojavko, po kateri je ta pri svojem povratku od Albert-Nyanza-jezera ob Kongu slišal, da je Emin paša od dné 18. avgusta 1888 v Jephonu vjet. Vojna Ekvatorijalne provincije se je spuntala. Močan oddelek mahdijevcev je planil v deželo, domačinci so se jim pridružili, opustošili so deželo, usmrtili begunce ter si prisvojili streljivo in živež. Konečno so bili mahdijevci premagani ter so poslali v Kartum poziv za pomoč. Stanley je šel v tretjič k Albert-Nyanza-jezeru ter prinesel pomoč onim, ki so še živeli. Došel je tja dné 18. januarija ter do 18. dné maja zbiral ubežnike, potem pa se je povrnil. — Neko drugo poročilo pa pravi, da Stanley, Emin paša in 800 mož prodirajo proti Mpvapvi, da je Vadelej v oblasti mahdijevcev in da bo Stanley sredi decembra prišel v Bagamoyo.

Izvirni dopisi.

S Planine nad Sevnico, 5. novembra. Presunljiv je bil mrtvaški spreved 3. t. m.; spremljali smo k

zadnjemu počitku g. Franca Knifca, posestnika in trgovca. Vest o njegovi smrti je segla globoko v srce; obče obžalovanje se je pokazalo posebno pri pogrebu. Za rakvo so stopali trije otročiči, mlada vdova, častiti bratje in drugi sorodniki; na stotine ljudstva od blizu in daleč je prišlo ta dan v naš trg skazovat zadnjo čast in ljubav možu, ki je imel vselej usmiljeno srce do ubogih in pomoči potrebnih. Ranjki ni bil samo moder, skrben gospodar, temveč dober kristijan, zvest cerkvi in narodu, ljubeznjiv prijatelj duhovnikom in velik dobrotnik naše cerkve. Eden izmed navzočih duhovnikov je v nagrobnici opisal blagotvorno življenje pokojnika in ga pripomnil v molitev in spomin. Kvartet mu je zapel lepo žalostinko „Nad zvezdami“. Žalujočo vdovo in otroke pa naj tolaži vera v previdnost božjo in upanje, da se zopet vidimo nad zvezdami. —

Iz Predoselj nad Kranjem, dné 22. oktobra. *) Slavni rojstveni dan našega presvetlega cesarja — 18. avgusta — dobila je naša šolska mladež novo krasno in dragoceno šolsko zastavo.

Ob 3. uri popoldne zbrala se je šolska mladina, kakor tudi obilo občinstva na okrašenem kraju pred šolskim poslopjem s še zavito zastavo v prisotnosti krajnega šolskega sveta in mnogo gospode.

Deklica nesla je na blazinici svilnate trakove z zlatim napisom: „V spomin štiridesetletne vlade Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Fran Josipa I., 1848—1888“. Pred šolo blagoslovil je prečast. gospod Josip Kerčon, tukajšnji župnik in knezoškofijski svetovalec, zastavo, ki se je razvila. Zares krasen prizor!

Trakove pripela je visokorodna gospa baronica Evgenija Zojz-ova žl. Edelsteinska z Brda.

Po blagoslovljenji govoril je prečast. g. župnik, ki je med drugim rekel, da naj se mladina vojskuje zoper vse svoje sovražnike, ki jo hočejo že v mladih letih pokvariti, in tudi zoper prirojeno hudo nagnjenje, zlasti zoper svojeglavnost, zoper lenobo, zoper razposajenost in zoper pohujšljive ljudi, — po vzgledu sv. Alojzija, čigar podoba je na zastavi, in pod varstvom preblažene in prečiste Device Marije, ki se vidi na zastavi.

Potem je sklenil svoj govor z besedami: „Bog ohrani nam še mnogo, mnogo let preljubega cesarja!“ — „Bog ga živi!“ Zaklicali so šolarji in občinstvo trikratni gromoviti „Živio!“

Topiči so zagromeli, ter pevec zapeli cesarsko pesem. Zatem zahvalilo se je šolsko vodstvo visokorodne gospoj Evgeniji Zojz-ovi kot kumici v imenu šolske mladine, da je blagovolila to častno opravilo vsprejeti.

Ta slavnost se je zaradi nekaterih vzrokov namesto lani letošnje leto, — dné 18. avgusta, — mogla izvršiti.

Omeniti mi je še, da šolska zastava je zares krasna in da blagorodna gospa A. Hofbauer-jeva v Ljubljani vso zahvalo zasluži, ker je tako lepo zastavo naši šoli oskrbela.

Zato pa tudi vsakemu svetujemo, ako kdo kaj enakega želi si naročiti, naj se obrne brez skrbi do blagorodne gospe A. Hofbauer-jeve v Ljubljano, ki mu bode vestno ustregla.

Iz Ljutomerskih goric, 5. nev. (Letošnja trgatav.) Vse veselje pri letošnji trgatvi nam je vreme pokvarilo. Ne le, da je vsled vlažnega leta peronospera trtno listje še bolj posmodila, deževalo je skoro celi september in oktober, ko je grozdje najbolj potrebovalo gorkih solnčnih žarkov. Tudi trgatav se je morala večidel v deževnem vremenu vršiti. Nasledek tega je bil, da po obilnosti in dobroti letošnji mošt ni dosti boljši od lanskega, dasi ravno so druge okoliščine dajale upanje, da bomo letos dobili boljše blago. Južno vreme in grozno blato po vrhah sta tudi neugodno vplivala, kajti vsled juga je mošt že v kadi začel vreti in v nekaterih dnevih je vso slajavo zgubil, med tem ko je druga leta več tednov sladek ostal, in zavoljo blata se mnogo mošta ni moglo hitro z vrhov spraviti, potem pa so vinski kupci odšli in tako je veliko mošta ljudem ostalo. To še sicer ne bi bila nikaka škoda, ker vino bode se brž čas prav dobro naredilo, vendar ljudje potrebujejo denarja in če mošta ne morejo prodati, sčasoma ga spijejo, potem pa nimajo ne vina ne denarja. Da je konec temu — revščina, to lahko vsakdo izprevidi.

Gospodje, ki vsak mesec gredo v c. kr. davkarijo po svojo plačo, ne morejo razumeti, čemu kmečko ljudstvo toliko toži in jadikuje, in zato ne

verujejo, da bi mu res tako hudo šlo, kakor nekateri govorijo. Jaz pa sem prepričan, ko bi ti gospodje morali svoje dohodke iz zemeljskih pridelkov si pripravljati, kakor kmetje, huje bi še tožili in kmalu do prepričanja prišli, da je dandanes kmet res — siromak. Merodajni, posebno postavodajalni gospodje bi morali nekaj več ozira jemati na prazni kmečki žep, saj se konečno vendar le vsi državni in privatni stroški morajo poravnati iz kmečkega žepa. Seveda imenujem tukaj vse, kmete ki se morajo z gospodarstvom pečati in nimajo drugih dohodkov, kakor kar jim nosi polje, šuma, travniki in vinogradi.

Naši posestniki stavijo nekaj upanja boljše bodočnosti v novo železnico, ki se bo kmalu začela graditi od Radgone do Ljutomera, vendar tudi to upanje nas utegne ukaniti, kajti vsaka reč ima dve strani, poleg solnčne tudi svojo senčno stran in tako nam utegne tudi železnica privedi z nekaterimi dobrimi rečmi tudi marsikatero slabo reč. Ko bi se pa v tem ukanili, bilo bi nam jako ljubo.

Dnevne novice.

(O **dolenjski železnici**) se nam piše: Zanimanje za to železnično črto raste, in projekt vzbuja pozornost že v inozemstvu. Dolenjskega poslanca, kateri je te dni mudil se na Dunaji, obiskala sta zastopnika nekega velikega nemškega konsorcija za zgradbo železnic. Konsorcij obsega jako imovito berlinsko banko in nekoliko izmed prvih denarnih mogotcev nemške plutokracije, ter je že 7 ali 8 železnic dovršil v avstro-ogerski monarhiji. Pooblaščenca tega konsorcija razodela sta željo dotičnemu poslancu, študirati vprašanje ter na podlagi svojih poizvedeb lotiti se dobave potrebne glavnice in zgradbe dolenjske proge. Seveda, omenjeni inozemski kapitalisti ne mislijo na zgolj lokalno železnico. Vodi jih namreč po vsem utemeljena misel, da je dolenjska črta le jeden del one svetovne proge, katera veže balkanski vzhod z zapadnim svetom. Najkrajši črta z Arlberga, ravno tako kakor iz Italije v Srbijo in Bolgarijo, gré — kakor argumentujejo — naravnost preko Ljubljane in čez našo dolenjsko stran na Hrvaško in dalje proti iztoku. Inozemski kapitalisti, združeni v tem konsorciju, priznavajo torej trgovinsko-politično važnost dolenjske proge. Baš nameravajo pogajati se z domačim konsorcijem radi dovršenega projekta dolenjskih lokalnih železnic, in v slučaju, da se dožene sporazumljenje, prevzeti projekt, kakor je, uresničiti ga v polnem obsegu, potem pa takoj nadaljevati železnico proti Karlovcu. Računajo na to, da se Ogerska ne bode protivila njihovim nameram. Tako sta zastopnika te kapitalistične skupine izražala mnenje svojih komitentov nasproti našemu poslancu. Ne treba poudarjati, da so to dosihmal le bolj akademični razgovori, kateri nikogar ne vežejo. Nikarmo jih precenjati! Ali vže faktum, da se inozemska „haute-finance“ začinja brigati za naša občila, spoznavajoč ugodno geografično lego naše ožje domovine, je neko veselo znamenje ter nam vzbuja trdno nado, da se Dolenjska bliža vresničenju svoje najiskrenejše želje, svoji železnici namreč! V to svrhu pa je neobhodno potrebno, da se domači naš železnični konsorcij vzdrami iz dose-danje letargije. Pomnožite ga ji z nekaterimi izvedenimi in delavnimi članovi, prenarediti tudi njegovo sedaj jako nepraktično osnovo, — potem na delo! Morda kaj več o tem o svojem časi.

(**Osebnosti**.) Vladni tajnik in vodja okr. glavarstva v Kamniku, g. G. Friedrich, je imenovan okr. glavarjem. — Duhovnik nemškega reda, č. g. Andrej Gliebe, je premeščen iz Podzemlja v Središče na Štajerskem.

(**Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani**) je imelo 6. novembra XXX. sejo. Navzočni: Prvomestnik: T. Zupan; odborniki: dr. Dragotin vitez Bleiweis, Ivan Hribar, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Josip Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejec, Anton Zlogar (zapisnikar). Službeno zadržana: Dr. Dečko in Gregor Einspieler. — Od nadzorništva: Oroslov Dolenec, dr. Fr. Papež, Fran Povše. — Blagajnik omenja, da so bile podružnice opomnjene, naj blagovolé poslati letne prispevke; večina se jih je odzvala, a nekaj jih še tega ni storilo. Z ozirom na večje troške za družbene zavode prosijo se slavna načelnštva, da podvojé nabiranje mej čč. družbeniki in drugimi rodoljubi. — Tajnik naznanja tekoče zadeve: Družbi je došlo

zopet lepih daril v knjigah. P. n. gosp. Dragotin Pleško, c. kr. deželno-sodnijski svetnik, je poslal deloma iz zapuščine pokojnega M. Pakiča, deloma iz svoje knjižnice lepo zbirko mnogovrstnih knjig, da se razdeli mej šolsko mladež. Istotako sta darovala p. n. gg. Ljudevit Ravnikar, c. kr. deželno-sodnijski svetnik v pokoji, in ječar V. Šoren večjo zbirko poučno-zabavnih knjig. — Gg. bogoslovci ljubljanski so imeli navado, na „vernih duš dan“ položiti venec na gomilo Vodnikov. Mesto tega so letos naročili več svetih maš ter družbi darovali preostanek 5 gld. Vsem darovateljem iskrena zahvala; drugim rodoljubom v vzgled in posnemo! — Spoštljiva okrožnica do vseh župnijskih predstojnikov po slovenskih deželah, da bi blagovolila nabirati v društvene svrhe ter po možnosti vpisati svoje fare mej pokrovitelje družbe sv. Cirila in Metoda, razposlana je bila začetkom tega meseca, katero vodstvo priporoča v blagohotno uvaževanje. — Novo zasnovano zabavišče v Rojanu pri Trstu je visoki c. kr. deželni šolski svet tržaški dovolil; odprlo se bo na imendan Nj. Veličanstva presvetle cesarice Elizabete. Za vrtnarico je vodstvo poklicalo gospico Irmo Fabijani, ki je prej službovala na družbenem otroškem vrtcu v Celji. Za ta vrt v Rojanu je že zglašenih krog sedemdeset slovenskih otrok, torej njega potreba očitna. Odpretje se je zakasnilo, ker je slavni magistrat tržaški ukazal tudi tu napraviti mesto lesenih kamnite stopnjice, kakor prej pri šoli sv. Jakoba v Trstu. — Gledé nekega drugega zabavišča se mora še poizvedavati.

(Izdajatelj in urednik „Obrtnika“) g. Matija Kunc, je razposlal naročnikom nastopno izjavo; Vže v zadnji številki naznanil sem, da zaradi preoblega truda ves uredniški in upravniški posel sam opravljati — odložim uredništvo „Obrtnika“. Odbor „Kranjskega obrtnega društva“, po katerega inicijativi in podpori se je „Obrtnik“ v drugikrat pričel izdajati, je vsled tega sklenil poiskati drugega urednika, kateri pa seveda pri tako neznatnih dohodkih lista, ki komaj tiskovne stroške pokrijejo, ni lahko dobiti. Tudi „Kranjsko obrtno društvo“, ki je posebno v prvem letu žrtvovalo precejšnjo svoto v ta namen, ne more vedno dokladati, če obrtniki sami ne storijo ničesar v pomnoženje naročnikov.

„Obrtnik“ tedaj ne bode izhajal več! Moči naše ne zadostujejo v vzdrževanje lastnega glasila. To nam kaže, da je „Slovensko obrtništvo“ vsled svojega slabega gmotnega stanja tako, da niti upanja nima več v boljšo bodočnost. Zadržarstvo je pri nas popolnoma zamrlo, in če tega ni, je tudi list brez veljave in torej nepotreben! Jaz sem stvar sicer že takrat poudarjal, ko se je list osnoval, in le na zatrdjevanje svojih sodrugov, da bodo tudi oni po svojih močeh duševno in gmotno podpirali „Obrtnika“, prevzel sem jako neprijetno nalogo, braniti pravice obrtništva proti vsestranskim nasprotstvom. Ta pričakovana podpora pa je izostala. Primoran sem bil ves čas sam skrbeti za gradivo lista, in to ni bilo malo delo, posebno lansko leto, ko je „Obrtnik“ v velikem formatu izhajal po dvakrat na mesec. — V dolžnost si štejem obvesti to mojim čast. p. n. sodrugom, in omenim le še, da sem pripravljen, onim, ki želijo za izostali dve številki kake odškodnine, jo dati; tistim pa, ki celoletne naročnine še plačali niso, čeravno so list prejimali, dām na prosto voljo, spolniti dolžnost.

(Dnevni red) X. seje deželnega zbora kranjskega dne 8. novembra 1889. leta ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika IX. deželno-zborske seje dne 5. novembra 1889. 2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva. 3. Poročilo deželnega odbora gledé uravnave učiteljskih plač po javnih ljudskih šolah. 4. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predloži načrt zakona ob vredbi osebnih in službenih razmer k oboroženi moči spadajočih ljudsko-šolskih učiteljev na kakšni javni ljudski šoli z ozirom na njih dolžnost do dejanjskega vojaškega ali črnovojniškega službovanja. 5. Poročilo finančnega odseka o proračunu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za leto 1890. 6. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu deželnega posojilnega zaklada za l. 1888. 7. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji vasi Doberniče, Preska, Artmanjavas, Gorenjavas in Verbove, da se pošlje tehnik v preiskovanje vzrokov ondotnim povodnjim. 8. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji podobčin Šent-Vid in Lozice

za brezplačno podelitev ameriških trtnih rezanic. 9. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o § 9., marg. št. 8 letnega poročila gledé Holzapflove ustanove za gluhoneme. 10. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine Črni Vrh gledé podpore za cestne namene. 11. Ustno poročilo finančnega odseka o cesti čez Lužarje. 12. Ustno poročilo finančnega odseka o zgradbi deželno-branske vojašnice v Ljubljani. 13. Ustno poročilo finančnega odseka, kako je preskrbeti za gradnjo lokalne železnice „Ljubljana-Kamnik“ dovoljeni donesek. 14. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine in krajevnega šolskega sveta na Dobrovi za podaljšanje poštne. 15. Ustno poročilo finančnega odseka o podpori za zgradbo šole pri Sv. Trojici v okraju logaškemu. 16. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine Loškopotok za uvrstitev loškopotoške ceste med deželne ceste in za podporo. 17. Ustno poročilo finančnega odseka o troških za nadomestovanje učiteljev, kateri bodo obiskali petmesečni tečaj na c. kr. državni obrtni šoli v Gradcu. 18. Ustno poročilo gospodarskega odseka o § 6. letnega poročila „Občila“. 19. Ustno poročilo upravnega odseka zaradi uvrstitve občinske ceste iz Preloga čez Domžale v Rodico k državni cesti držče med okrajne ceste. 20. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji občine Toplice, da se izpelje deželna cesta čez zdravilišče topliško. 21. Ustno poročilo upravno-gospodarskega odseka o prošnji okrajno-cestnega odbora v Velikih Laščah, da se sprejme okrajna cesta Velike Lašče-Bloke mej deželne ceste.

(G. dr. Jos. Vošnjak) iz Ljubljane je letos vže drugič poslal 5 gld. „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“. Na Dunaji pa je temu društvu pristopil kot podpornik s 5 gl. gosp. Fran Tomšič, inženir. Srčna hvala obema!

(Predstojnik tukajšnjega poštne in brzojavnega urada,) c. kr. višji poštni upravitelj gosp. A. Pressl, rod. Ljubljane, je praznoval pretečeno nedeljo svojo službeno štiridesetletnico. Od vseh strani je dobil mnogo čestitk tem v poštne zavodu zelo redkem povodom, uradniki vseh činov tukajšnjega c. kr. poštne in brzojavnega urada pa so poslali k njemu mnogobrojno deputacijo. Nje prvi vodja je čital v presrečnih besedah sostavljeno, zunanje umetno izdelano adresno, drugi pa je izročil primernim nagovorom lep srebrn namizni postavek, okrašen z brzojavnimi in poštne emblemi in vdolbenim napisom. Ves ginjen se je zahvalil gospod jubilar v lepem daljšem nemškem in slovenskem govoru na čestitki in izkazanej mu ljubavi in udanosti ter pohvalno omenjal vestnega skupnega delovanja v prosep zavoda in urada. Navdušeni „Živio“ so zaključili to slovesnost.

(Novo izvoljeni odbor akad. društva „Triglava“) v Gradci za zimski itečaj 1889/90 sestavil se je tako-le: Predsednik: stud. iur. g. J. Fon, podpredsednik: stud. iur. g. Josip Kotnik, tajnik: stud. med. g. Ivan Jenko, blagajnik: stud. med. gosp. Josip Treiber, knjižničar: stud. iur. g. Josip Žmavec, arhivar in gospodar: stud. med. Jaroslav Žitek, odbornik: stud. med. Radovan Repič.

(„Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici“) priredi veliko besedo v nedeljo dne 10. novembra 1889 v prostorih goriške italnice na korist otročjim vrtom. Spored: 1. „Domovina“, petje za mešan zbor; besede dr. Razlaga, napev F. S. Vilharja. — 2. Govor. — 3. „Sanje pomladanskega jutra“, za citre. — 4. „Nuna in kanarček“, besede Preširnov, dvogovor; govoriti dve deklici. — 5. Fantazija iz opere „Mosé“, od Rossinija, za gosli in glasovir. — 6. „Rabeljsko jezero“, zložil S. Gregorič; deklamacija. — 7. „Sarafan“, dvosp. — 8. Kaprica po čeških na-

pevih, od Schulhova, za glasovir. — 9. „Svoji k svojim“, veseloigra v enem dejanji, spisal dr. J. Vošnjak. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Vstopnina za osebo 40 kr., za družino 1 gld.

Telegrami.

Budimpešta, 6. novembra. Zbornica je Iranyi-jev predlog, da se domobranski minister zatoži, z 243 proti 70 glasovom odklonila.

Belgrad, 6. novembra. Kralj Milan je regentstvu naznanil, da bo za tri ali štiri dni prišel v Belgrad.

Berolin, 7. novembra. Cesarjeva brzojavka iz Carjigrada državnemu kancelerju pravi, da je cesar z bivanjem v Carjigradu jako zadovoljen; sultan in prebivalstvo sta se trudila, da mu pokažeta simpatije.

Pariz, 7. novembra. Včerašnja ponočna veselica povodom razstavnega zaključja je bila veličastna; navzočih do pol milijona oseb.

Madrid, 7. novembra. Nadvojvoda Albreht je danes v Seviljo in Kadiks odpotoval, da se v smeri proti Tangerju vkrea. Nadvojvoda se bo potem v Andaluzijo povrnil, od kodar bo obiskal Valencijo in Barcelono.

Tuji.

5. novembra.

Pri **Malicu**: Tuzenegger, Wisaner, Stein, Bauer, Siemerich, Priegel, trgovci, Barta, tovarnar, Geduly, potovalec, Wienke z Dunaja.

Pri **Slona**: dr. Eisenschütz z Dunaja. — Oesterreicher, Koos, Wirth, trgovci, z Dunaja. — Schwarz, trgovec, iz Prage. — Sartori iz Ptuja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
6	7. u. jut.	736.3	8.4	sl. zap.	oblačno	2.50 dež
	8. u. pop.	738.4	12.4	brezv.	dež	
	9. u. zveč.	740.8	9.3	"	megla	
Srednja temperatura 10-1° za 4-2° nad normalom.						

Srednja temperatura 10-1° za 4-2° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

7. novembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl. 60 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16 % „	85 „ 95 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 50 „
Papirna renta, davka prosta	100 „ 95 „
Akcije avstr.-ogerske banke	924 „ — „
Kreditne akcije	313 „ — „
London	118 „ 80 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleon	9 „ 44 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 66 „
Nemške marke	58 „ 22 1/2 „

IVAN JAX

v Ljubljani.

Velika zaloga šivalnih strojev.

(20-1)

Cenike pošiljam zastonj in franko.

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Nova ameriška

zobna glicerín-crème

(preskušena od zdravstvene oblasti)

KALODONT F. A. Sarg-ov sin in drugovi, c. kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI.

Dobiva se pri vseh lekarnah in parfumerijah itd. 1 komad 35 kr. V Ljubljani pri lekarnarjih Erazmu Birschitzu, Vilj. Mayerju, Gabrielu Piccoliju, Iv. Svobodi, pl. Trnkoczyju, dalje pri C. Karingerju, Josipu Kordinu, Petru Lasniku, M. F. Suppanu, Antonu Krisperju. (52-13)